

Móra Ferenc:
Az egyszeri szarka

Csörgött a sövényen
Az egyszeri szarka,
Illegett, billegett
Sebesen a farka.
Jobbra illegette,
Balra billegette,
A delelő napot
El-elnézegette.

Gondolta magában:
De szép fényes holmi,
No ezt már igazán
Le kellene hozni.
Jó lenne tükörnek
A szarkaszobába,
Beletekingetne
Ünneplő ruhába.

Mikor ezt gondolta
Az egyszeri szarka,
Már az ól tetején
Billegett a farka.
Noszogatja magát:
Előre, előre,
Szénás óltetőről
Szalmás csürtetőre.

Mindjárt elérem már, –
Pislantott az égre
S átugrik hetykén a
Kazal tetejére.
Onnan szaporán a
Kútágásra billen –
Jaj, de szegény feje
Hova menjen innen?

Az egyszeri szarka
Jobbra-balra forog,
A nevető napra
Fitymálva hunyorog
S vissza a sövényre
Lerepül csörögve:
Nem szeretek nézni
Rámátlan tükörbe.

Vén veréb a porban
Mosogatja tollát,
Szárnya mellé dugja
Pápszemes orrát:
Csirip, csirip, csirip,
Az egyszeri szarka
Nagyot akart volna
S nem bírta a farka.

(Az Én Ujságom, 1913/45.)